

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΒΟΛΟΙ – LES CINQ DIABLES

Σκηνοθεσία: Λεά Μισιούς

Σενάριο: Πολ Γκιγιόμ, Λεά Μισιούς

Ηθοποιοί: Αντέλ Εξαρχόπουλος, Σάλι Ντραμέ,

Σουάλα Εματί, Μουσταφά Μπενγκ,

Δάφνη Πατακιά

Φωτογραφία: Πολ Γκιγιόμ

Μοντάζ: Μαρί Λουσταλό

Μουσική: Φλορέντσια ντι Κοντσίλιο

Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 103´

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 2 Βραβεία και 3 Υποψηφιότητες

- Cannes Film Festival 2022, Υποψήφιο για Queer Palm.

- Philadelphia Film Festival 2022, Βραβείο Τιμητική Μνεία στη Λεά Μισιούς. Υποψηφιότητα καλύτερης ταινίας.

- Bergen International Film Festival 2022, Βραβείο Εξαιρετικού σινεμά στη Λεά Μισιούς.

- Sitges - Catalanian International Film Festival 2022, Υποψηφιότητα καλύτερης ταινίας.

Καθώς ένας απαγορευμένος έρωτας συναντά μια ιστορία ενηλικίωσης, ένα οικογενειακό δράμα μετατρέπεται ευρηματικά σε μια επώδυνη και τρυφερή ονειρική φαντασία.

Μετά την «Ανα», η Λεά Μισιούς στρέφει το γοητευτικό αν και συγκεχυμένο βλέμμα της στη μητρότητα και τα καταπιεσμένα συναισθήματα, με φόντο

ένα παραμυθένιο ορεινό χωριό και υπερφυσικές ικανότητες που πατούν στη γη. Πρεμιέρα στο Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών στις Κάννες.

Σεναριογράφος σπουδαίων Γάλλων σκηνοθετών («Τα Φαντάσματα του Ισμαήλ» του Αρνό Ντεπλεσάν, «Παρίσι, 13ο Διαμέρισμα» του Ζακ Οντιάρ, «Stars at Noon» της Κλερ Ντενί), η 33χρονη Λεά Μισιούς περνάει τώρα για δεύτερη φορά πίσω από την κάμερα για να αφηγηθεί, μετά την «Ανα» (2017), μια ακόμα ιστορία θηλυκής ενηλικίωσης. Αυτήν της Βικί, η οποία μεγαλώνει σε μια επαρχιακή πόλη μαζί με τη μητέρα της, η οποία δουλεύει στην τοπική δημοτική πίσίνα, και τον πυροσβέστη πατέρα της. Παιδί μεικτού γάμου, γίνεται αντικείμενο χλευασμού από τους συμμαθητές της, στους οποίους δεν αποκαλύπτει το μαγικό χάρισμά της. Η Βικί μπορεί να αναγνωρίσει τη **μυρωδιά** οποιουδήποτε αντικείμενου ή προσώπου, της αρέσει μάλιστα να τις αναπαράγει και να τις διατηρεί σε γυάλινα δοχεία. Το ίδιο θα κάνει και με αυτήν της Ζουλιά, αδελφή του πατέρα της η οποία θα έρθει να μείνει στο σπίτι τους, ζυπνώντας επώδυνες οικογενειακές μνήμες που όλοι είχαν επιμελώς απωθήσει.

Περιγράφοντας την καθημερινότητα ενός επαρχιακού μικρόκοσμου, η Μισιούς ζωντανεύει μια τακτοποιημένη κοινωνική πραγματικότητα με αδιόρατες ρωγμές. Η επιστροφή ενός βίαιου, τραυματικού παρελθόντος θα τις ανοίξει για τα καλά, καλώντας αυτούς που προσπάθησαν να τις... σοβατίσουν όπως όπως να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Τη μάχη τους με τις επιθυμίες τους και τα συλλογικά ταμπού, τα καταπιεσμένα πάθη και τον πανίσχυρο κομφορμισμό που τους περιβάλλει η Μισιούς την περιγράφει μέσα από τα μάτια της Βικί, δίνοντάς της το χαρακτήρα

ονειρικής φαντασίας. Οι μυρωδιές γίνονται για την ανήσυχη μικρή ο δρόμος προς την ενστικτώδη κατανόηση ενός ακατανόητου, απειλητικού κόσμου (αυτού των ενηλίκων) στον οποίο εισέρχεται σαν ταξιδιώτης στο χρόνο. **Αυτά που βλέπει, και βλέπουμε, είναι αληθινά; Είναι μήπως αποκλειστικά προϊόντα ζωηρής ανήλικης φαντασίας; Και πως αυτή η τελευταία “ερμηνεύει” δυσνόητες, περίπλοκες, ενήλικες έννοιες;** Η Μισιούς και το παραμυθένιο, λιγάκι εκβιαστικό φινάλε της έχουν μερικές απαντήσεις – κάποιες προβλέψιμες, μερικές συγκινητικά τρυφερές και άλλες τους σκοτεινά αποκαλυπτικές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Πέντε χρόνια μετά το «Ava», την πρώτη μεγάλο μήκους ταινία της, κι έχοντας συνυπογράψει σενάρια όπως το «Παρίσι, 13ο Διαμέρισμα», καθώς και τη νέα ταινία της Κλερ Ντενί «The Stars at Noon», η Λεά Μισιούς επιστρέφει με την ταινία «Οι Πέντε Διάβολοι», για να καταθέσει **ένα κράμα φαντασίας και οικογενειακού δράματος που στροβιλίζεται γύρω από τα καταπιεσμένα συναισθήματα και τις επιθυμίες, τα οποία αναπόφευκτα επιστρέφουν στην επιφάνεια.**

Η οκτάχρονη Βικί, ένα ιδιαίτερο και μοναχικό παιδί, μεγαλώνει με τη μεικτή οικογένειά της στη γαλλική επαρχία. Η μητέρα της, Ζοάν, για την οποία θρέφει μια έμμονη αγάπη, αποτελεί τη μοναδική της φίλη. Το μαγικό της χάρισμα, η ανεπτυγμένη αίσθηση της όσφρησης, της επιτρέπει να ταξινομεί και να αναπαράγει οποιαδήποτε μυρωδιά επιθυμεί. Ετσι, έχει δημιουργήσει μια συλλογή με βάζα που περιέχουν διάφορες μυρωδιές, με πολυτιμότερα κομμάτια της συλλογής αυτής να αποτελούν τα βάζα που φέρουν την επिकέτα «Μητέρα».

Οι ισορροπίες, ωστόσο, ταρασσονται με την άφιξη στο σπίτι τους της Ζουλιά, αδερφής του πατέρα της. Όταν η Βικί αναπαράγει τη μυρωδιά της θείας της, μεταφέρεται με μαγικό τρόπο σε αναμνήσεις οι οποίες ξετυλίζουν μυστικά του παρελθόντος, καθοριστικά τόσο για την οικογένεια της, το χωριό της, όσο και της ίδιας της ύπαρξής της.

«Είκοσι λεπτά με το χρονόμετρο» εξηγεί η Ζοάν στη Ζουλιά πριν βουτήξει στα παγωμένα νερά της λίμνης,

«αλλιώς γίνεται επικίνδυνο, διότι οι μύες του σώματος ατονούν». Στο άκουσμα της σφουρίχτρας, η Ζοάν καταφέρνει κάθε φορά να εξέρχεται στο εικοσάλεπτο, το σενάριο, όμως, κάπως αποπροσανατολίζεται στο νερό και δεν φτάνει στην ακτή εγκαίρως - ή ίσως και ποτέ. Οι χαρακτήρες που πλάθει η Μισιούς στέκονται σεναριακά αμήχανοι, ενώ ο μαγικός κόσμος χάνει την αίγλη του πριν προλάβει να χπιστεί.

Οι υπέροχες πρωτοεμφανιζόμενες Σαλί Ντραμέ ως Βικί και Σουαλά Εματί στο ρόλο της Ζουλιά, παρόλο που αποτελούν πρόσωπα - κλειδιά για την πλοκή της ταινίας, θέτουν μέσα από την μεταφυσική τριβή τους κρίσιμα υπαρξιακά και μη ερωτήματα τα οποία παραμένουν αναπάντητα. Από την άλλη πλευρά, πλάι στην νεαρή Ντραμέ, τα φώτα κλέβει - δικαιωματικά - η Αντέλ Εξαρχόπουλος ως Ζοάν, όχι τόσο για την (πρώρη;) ερμηνεία της στον ρόλο ως μητέρα, αλλά περισσότερο ως μία γυναίκα που αγάπησε βαθιά αλλά οι καταστάσεις ήταν τέτοιες που δεν επέτρεψαν στον έρωτά της να ανθίσει.

Μπορεί το σενάριο να μην αποτελεί πολύ δυνατό χαρτί της ταινίας ή η λύτρωση να μην φαντάζει ως λύτρωση ή, ακόμα, και τα μηνύματά της να είναι συγκεκριμένα, συγκολλητική της, όμως, ουσία, αυτό που εν τέλει **δένει την ταινία αριστοτεχνικά**, αποτελεί η διεύθυνση φωτογραφίας και το μοντάζ, χαρίζοντας ένα ανανεωτικό ρυθμό ενόσ έτσι κι αλλιώς **παράξενα γοητευτικού κινηματογραφικού υβριδίου.**

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ

ΛΕΑ ΜΥΣΙΟΥΣ

Σεναριογράφος, Σκηνοθέτης και Παραγωγός, γεννήθηκε το 1989 στο Μπορντώ, Γαλλία. Για τις ταινίες της έχει κερδίσει 9 Βραβεία και 22 Υποψηφιότητες. Σπούδασε στη Σορβόνη και στη συνέχεια στο Femis School. Ως σπουδάστρια ακόμη, διακρίθηκε για το ταλέντο της ως σεναριογράφος και σκηνοθέτης. Αναμφίβολα την Λεά Μισιούς περιμένει μια σπουδαία καριέρα, αφού είναι μια από τις νεαρότερες και σίγουρα πολύ προσωπική, γαλλίδες σκηνοθέτες.

Φιλμογραφία: Girls Feels: Into the Blue (2022), Οι πέντε διάβολοι (2022), Ava (2017), L'île jaune (Short 2016), Les oiseaux-tonnerre (Short 2014), Cadavre exquis (Short 2013).

